

هنرمندان ورزش دوست برزیلی تهیه و تولید شده است. این مستند ورزشی که در مراحل پایانی تدوین قرار دارد، از حلاله بسیاری از کشورهای دنیا فروخته شده و قرار است بخشی بین المللی وسیعی داشته باشد. این فیلم از شش ساعتی فیلمی که توسط گوارتو بلانی، فوتبالیست معروف برزیلی فیلمبرداری شده است، استفاده کرده است. این فیلم ماه تاکنون توسط هیچ کس دیده نشده و تا امروز در آرشيو شخصی این ورزشکار قرار داشته است. سازندگان مستند که می دانستند بلانی چنین گنجینه دیده نشده ای در منزل خود دارد، پس از روزها مذاکره با او توانستند به این آرشيو گرانبها و نادر دست پیدا کنند. انتخاب صحنه هایی ناب از این مجموعه شش ساعته بسیار سخت و دشوار بود و خود بلانی در این انتخاب به سازندگان فیلم کمک زیادی کرد.

این در حالی بوده که برزیل ۲۰۰۲، داستان واقعی تنها به بازی‌های اختصاصی ناپ اکتفا نکرده و در لایزال فیلم‌های آرشیو، اینترنتی، مصاحبه‌هایی اختصاصی از ستارگانی چون رونالدو، کاکا، رونالدینیو و گیلبرتو را قرار داده و به هیجان داستان فیلم افزوده است. به گفته سارزین این مستند، ستارگان اصلی فوتبال در جلوی دوربین تنها به شرح وقایع و خاطراتی ویژه پرداخته‌اند که تاکنون کمتر شنیده شده و از این جهت ناب و خاص به نظر می‌رسند. چهار فوتبالیستی که در این مستند حضور دارند، از اعضای اصلی تیم فوتبال برزیل هستند که تیم و کشورشان را در جام جهانی ۲۰۰۲ پیروز رساندند. با وجود این، ستارگان مستند برای این که بی‌حاشی‌شان یکطرفه معرفی نشود، سراغ مستندی به‌یازده حریف، یعنی تیم فوتبال انگلستان هم افتاده و با بهره‌ای از معروفی چون دیوید بکام، مایکل اوون، الیوخرن، هاناس و مارک ویلموست هم صحبت کرده و خاطرات آنها را هم در اثر خود گنجانده‌اند. براساس شنیده‌ها، فیفا از تولید برزیل ۲۰۰۲، داستان واقعی، استقبال فراوانی کرده و امتیاز پخش و نمایش آن را برای بسیاری از کشورهای قاره آسیا همچون ژاپن، ترکیه و نیوزیلند از خریداری کرده است. این مستند ورزشی قرار می‌گیرد که در این کشورها از طریق پلتفرم‌های دیجیتال، استریم داشته باشند. پخش اروپایی و آمریکایی لاتینی فیلم به هر دو صورت نمایش سینمایی و پخش استریم خواهد بود. لئوئیس آرا، کارگردان فیلم می‌گوید: «بسیار سخت بود که در فیلمی با طول زمانی یک ساعت نیم، تمام حرف‌ها درباره این مسابقه بسیار تازنده و مهم به هیچ‌وجه زمان را تلف نکنم. به‌رغم بعد از دیدن فیلم مدت‌اندست و ما به هیچ‌کدام از تیم‌ها در زمان آن‌را طولانی‌تر کرد و مثلاً به دو ساعت هم رساند اما فیلمی که در معرض دید و قضاوت تماشاگران و طرفداران فوتبال قرار می‌گیرد، اثری جذاب و تماشایی و بسیار بکر است.» این فیلمساز که خودش از طرفداران سرسخت فوتبال به حساب می‌آید و این عشق کاملاً در فیلمش هویداست، اصرار داشت که برزیل ۲۰۰۲ بعد از فروکش کردن هیجانات ناشی از مسابقات جام جهانی ۲۰۰۲ به نمایش درآید تا تحت تأثیر مسائل و بازی‌های این دوره از جام جهانی قرار نگیرد. / وارتی

صحبت‌های اخیر محمد خرازی، رئیس سازمان سینمایی در مراسم اختتامیه شانزدهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، به نوعی فصل‌الخطاب وضعیت کنونی سینماست.

حرف‌های مختصر اما مفید او که ناظر بر چند مسأله و حاشیه مهم سینمایی ایران بود، تکلیف برخی موارد را مشخص کرد و می‌توان آن را پایان‌بخشیدن بر ابهامات و سوالات موجود دانست. خراعی حساب هنرمندان همدرد و آتیه‌ای را که تحت تأثیر فضای موجود به ماجراها و انکس نشان می‌دهند، از آن عده که آشکارا مقابل اصول و اعتقادات مردم، نظام و انقلاب می‌ایستند، جدا کرد و نسبت به آلوده‌کردن مشکلات معیشتی و اقتصادی سینماگران به‌بازی‌های سیاسی هشدار داد.

اعتراضات تند برخی سلبیتی‌های
سیخیف در فضای مجازی از جایی
به بعد با توهمین و بی‌احترامی به
مواضع و موازین نظام و انقلاب
همراه شد که به شکل علنی می‌توان
آن را به عنوان بازی در زمین دشمن
و رسانه‌های معاند و ضدانقلاب
تعبیر کرد. اما سخنان رئیس سازمان
سیمنی‌ای خطاب به این گروه از
هنرمندان حامی اغتشاش، صریح،

شفاف و واضح بود و به ویژه با جمله «اینجا سینمای جمهوری اسلامی ایران است.»

حرف‌های خراعی در این خصوص و مبنی بر این که «تا زمانی که من در سازمان سینمایی باشم، فیلمی بدون حجاب ساخته و اکران نخواهد شد» روشن است. اما دستکم می‌توان با توجه به اقدامات شیطن‌آمیز برخی سلبی‌ها، حمایت برخی سیاست‌گران از کشف حجاب و استمرار قانون شکنی، نقشی غیرقابل انکار در استحاله فرهنگی در کشور دارند.

آب به آسیاب دشمن فریزید

احمد میرعلایی، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون در واکنش به سخنان محمد خرازی گفت: صدای بای ابتدال در سینما و هنر کشور سال هاست شنیده می‌شود و ما سال هاست می‌گوییم این ابتدال دور از فرهنگ اسلامی-ایرانی است. روز قدس و ۲۲ بهمن در حالی مردم در میدان انقلاب مشغول تظاهرات ضدامریکایی و اسرائیلی بودند که نام و عکس‌های سردر سینماهای آنجا در تضاد کامل با شعار مردم بود. متأسفانه ما فکر و برنامه‌ریزی در حوزه فرهنگ نداریم. وقتی هیچ برنامه‌ای در مقوله فرهنگ و هنر نداریم پلتفرم، شبکه‌های ملی و سینما بافاداستی که خون‌های بسیاری برای منزه نگه‌داشتن آن ریخته شده بعضاً آزاری نمایش می‌دهند که فحشا، ابتدال و سطحی‌نگری را فریاد می‌زنند. در چنین شرایطی نباید انگشت اتهام را صرفاً به سوی هنرمندان شانه گرفت. قبول دارم که

برخی از کسانی که نام هنر را یکد می‌کشند، پند هنر هستند و به وسیله بندبازی با هنر در حال سوءاستفاده از هنر هستند اما مسئولان فرهنگی ما چقدر اسباب معیشت و آرامش هنرمندان واقعی را مهیا کردند؟ آنها هنرمند را رها کردند؛ چه توقعی از هنرمندان بازنشسته‌ای که حقوق بازنشستگی‌اش کفاف حتی کمتر از نیمی از معیشت روزمره‌اش را نمی‌دهد، می‌توان داشت؟ بعضی از هنرمندان حرف می‌زنند که در جریانات اخیر اظهارنظرهایی به خرافد موزاییک انجام دادند معاند نیستند، اما از آنجا که مسئولان

فرهنگی نتوانستند برنامه ریزی خوبی برای فرهنگ و هنر کشور ارائه کنند، آنها دچار سوءتفاهماتی شدند. البته این گفته به این معنا نیست که بی جهت هنرمندی راستیاش کرد. چون همان طور که می بینید گاهی دچار توهمات کاذب می شوند. کسی

منکر کاستی‌ها و مشکلات فعلی در کشور نیست و کسی به مردم نمی‌گوید حرف و خواسته‌تان را در قالب اعتراض بیان نکنید اما هوشمندی هنرمند در جایی است که با اعتراض یا کنشگری‌اش آب به آسیاب دشمن نریزد.

این تهیه کننده ادامه داد: مواضع صریح محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی در اختتامیه شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های مستند بسیار خوب بود. دستمیرزاد به محمد خزاعی که پشت تریبون رفت و گفت عرصه فرهنگ، بی‌حساب و کتاب نیست، مسئولان فرهنگی تا کی می‌خواهند منفعَل باشند؟ آیا هنوز وقت آن نرسیده که برای

سینمای جمهوری اسلامی ایران برنامه‌ریزی کنند؟
 شورای انقلاب فرهنگی ما کجاست؟ چه کاری انجام
 می‌دهد؟ آیا فیلم و سریال فاحشی مثلا درباره ریا
 ساخته شده که بانک‌ها به لوزه ببینند؟ آیا راجع به
 ارزش حجاب اثر کامل و جذابی تا به حال ساخته
 شده که پاسخگوی نیاز مخاطب به خصوص جوانان
 باشد؟ متأسفانه راجع به سایر ارزش‌های مورد نیاز
 جامعه هم بی‌توجهی شده است.

میرعلایی با اشاره به بیانیه گام هفتم انقلاب اسلامی بیان کرد: رهبر حکیم انقلاب اسلامی، بیانیه گام هفتم را صادر کردند که شش بند آن را جبهه به مسائل فرهنگی است.

در بداول ایشان می فرمایند تمام دستگاه های کشور باید به فرهنگ و هنر برای دستیابی به اهداف شان کمک کنند. آیا چنین اتفاقی می افتد؟ همین بیانیه هفتم را در یکسال در مجلس و دولت پیاده سازی کنیم و نتیجه اش را ببینیم.

می توان از همین امروز با برنامه ریزی مدون

زیرساخت‌های محکمی برای فرهنگ و هنر کشور

تغییر کرد. نظام جمهوری اسلامی با پشتوانه خون شهدا به این آسانی‌ها تغییر نمی‌کند اما ضمه اینجاست که چرا مسئولان ما در نهادهای مختلف بی‌برنامه هستند. آیا مسئولان ما در بخش‌های مختلف فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و... مسئولیات خودی درخور شأن این مردم فراهم کردند؟ اگر بعضی از مسئولان ما به خواب‌شان افتاده باشند یا تلنگر دشمن بیدار می‌شوند که آن وقت دیگر دست است و باید جواب امت را بدهند. مسئولان برای سرپرستی

امت، حقوق می‌گیرند و اگر در جایگاهی که قرار دارند کوتاهی کنند پاسخ سختی دامنگیرشان می‌شود.

نشانه بی بصیرتی
دید می شود

آنسیه شاه حسینی، کارگردان سینما که این روزها در تدارک ساخت فیلم «دفاع مقدس» (دست ناپیدا) است ضمن اظهار تعجب از شنیدن

اظهارنظرهای سخیف برخی چهره‌های سینمایی
و اخباری مبنی بر تولید آثار سینمایی به صورت با
حجاب و بی حجاب، به جام جم می‌گوید: همیشه
سر نماز دعا می‌کنم همه این اتفاقات شایع باشد و
واقعیت نداشته باشد؛ زیرا این رویکردها شایسته این
ملت عزیز و شهیدپرور نیست.

وقتی تشیع یکر یک دلم امنیت را در اصفهان
دیدم، می‌دانم، ضمن این که خود خون می‌شد، اشک
مشو می‌هم می‌ریختم که چقدر این ملت همچنان
آشاق و به نظام و انقلاب وفادار است. حق این مردم
دیدن سلب‌رئی‌های سخیف، فیلم‌هایی شرم‌آور و

قاب

فیلم سینمایی «قطع فوری» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی مریم بحرالعلومی به عنوان تنها نماینده سینمای ایران در بخش زنان فیلمساز بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی داکا حضور دارد و با آناری از کشورهای آلمان، یونان، سریلانکا، سوئیس، هند، دانمارک و... رقابت می‌کند. بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم داکا ۱۴ تا ۲۲

زار می‌شود. پیش از این هیات دارا و بخش سینماگران زن به‌طور عمومی برای کارگردانی فیلم سینمایی «پاسو» تقدیر شده و بهترین فیلم‌ساز سینمایی زن برای دومین فیلم خود، نوازده دریافت کرد. بخش بین الملل این فیلم با عنوان جهانی Yth Ah به مدیریت علیرضا شاهرخی صورت می‌گیرد. «قطع است که زمین لرزه ای تهران را می‌زند و بازرگانان آن عبارتند از نطر، علی گیان ابر، محمد رسول صفری، یاسمن تزاری، رضا عجمی، خاشای، خورشید» آرمان درویش با حضور و هم‌زمانی شقایق فراهانی و...

رویداد

شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی، برای «پاگل» به تهیه‌کنندگی غلامرضا آزادی و کارگردانی نوید ابدان اسماعیلی، پروانه نمایش صادر کرد.

موضوعی استانی یا ریاستی چهارمستول. دومین اثر
مستامعلی محسوب می شود که در فضایی متفاوت
ساخته شده است. شریفی در این فیلم در
در تهران و استان البرز به انجام رسيد.
سلاح. افسانه بايگان، صحرالسدالهی، توماج
حیدری، نیا، سیروس همتی، علیرضا مهران، مجتبی
احت طلب، رامتی روزبهانی، محمود نظرعلیان،
آرمان میرزایی، علانه آجرو، دریا ساوشی، مرتضی
یحیی محمدی، علی شریفی و آزاده عطاپور در این
اند.

زادروز

علی رسنگار: سینمای ایران در سال‌های اول فعالیت و حتی سال‌های بعدتر، فارغ از کشتناتناهی به‌قدری سطحی و ضعیف بود که اصلاً کسی به شوقی برای نقد و تحلیل در نقدنامه سینمای ایران انجامی‌کرد و خیلی‌ها از صاحب‌قلم و اندیشه در حوزه نقد ترجیح می‌دادند بی‌اعتنا از کنار این‌فیل‌مار رد شوند. و با پیروی از دکتر هوشنگ کاروسی فقط نیش و کایه‌ناز فیلم‌ساز می‌کند. چنین فضایی خیلی موجب سرکشی‌های نقد فیلم جدی نمی‌شد اما ظهور منتقدینی چون پرویز دروایی و جهان‌گیر، به‌وضوح از راه در حوزه نقد و تحلیل ایران، ۷۰ ساله‌دهه‌ها را زار بار.